

ת"פ 58916/05/18 - מדינת ישראל נגד יאנה דניאל טוחטחונוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 58916-05-18 מדינת ישראל נ' טוחטחונוב

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמת יאנה דניאל טוחטחונוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שירן ג'ובאני

ב"כ הנאשמת - עו"ד ארי שמאי

הנאשמת - בעצמה

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הצדדים הגיעו במקרה זה להסכמה דיונית על תיקון כתב האישום, הודיית הנאשמת והרשעתה, אך לא הציגו הסכמה עונשית. הוסכם בין הצדדים שהנאשמת תישלח לקבלת תסקיר לעונש ועתירת ההגנה הייתה כי התסקיר יבחן את אפשרות ביטול ההרשעה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודתה הנאשמת (להלן: "**כתב האישום**"), סתיו וינברג (להלן: "**המתלוננת**") היא בת זוגו לשעבר של בן הזוג לשעבר של הנאשמת והאירוע המתואר בכתב האישום ארע על רקע הכרות זו. ביום 1.12.17 בשעה 03:30 לערך, במועדון "בית מעריב" בתל אביב, בתור לשירותים שבמועדון, תקפה הנאשמת את המתלוננת בכך שמשכה בשיערה, הפילה אותה ארצה, ריתקה אותה באמצעות רגליה ושרטה אותה שלא כדין וללא הסכמתה. עוד על פי העובדות, כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שריטה ביד, אדמומיות בפנים ובחזה, סימנים כחולים ברגליים ובכתף, וסימני חבלה בגב.

תסקירי שירות המבחן

3. על פי **התסקיר הראשון** מיום 25.3.2020 הנאשמת בת 26, רווקה ילידת אוקראינה אשר עלתה לארץ בשנת 1997, מתגוררת עם בן זוגה ועובדת כמארכת וברמנית. הנאשמת תיארה קשיי התאקלמות בארץ, קושי

רגשי וקושי במסגרת החינוכית ובדידות חברתית. כיום תיארה את הקשר המשפחתי כקרוב וכזה המהווה גורם תמיכה. לדבריה, ריצתה עונש מאסר בכלא צבאי בגין עבירת נפקדות, כשברקע קשיי הסתגלות למסגרת הצבאית. שירות המבחן ציין כי לנאשמת אין הרשעות קודמות או תיקים נוספים.

4. הנאשמת תיארה שלאורך מערכת היחסים עם בן זוגה לשעבר חוותה הטרדות והתנהגות כפייתית וקנאית כלפיה מצד המתלוננת. לדבריה, במועד ביצוע העבירה פגשה במתלוננת באופן מקרי במועדון והחל ויכוח ביניהן, אשר הסלים להתנהגותה המתוארת בכתב האישום. לדבריה, חשה מאוימת מהמתלוננת וכן חשה חרדה, והתנהגותה האלימה היא תגובה אימפולסיבית הנובעת מהצורך להגן על עצמה, אין המדובר בהתנהגות מתוכננת והיא לא התכוונה לפגוע ולגרום נזק למתלוננת. הנאשמת תיארה תחושת בושה ואכזבה וכי הליך המשפטי מהווה עבורה גורם מרתיע. בנוסף מסרה שלאחר ביצוע העבירה הוטל עליה צו הרחקה מהמתלוננת למשך חודש, וכשהשניים נפגשו באופן מקרי במקום בילוי במהלך שנת 2008 נוצר עימות קולני ביניהן שהסתיים כשהנאשמת עזבה את המקום. לדבריה, כיום נותק הקשר עם המתלוננת ועם בן הזוג לשעבר והיא מקיימת מערכת יחסים עם בן זוג אחר, התנהגותה המתוארת בכתב האישום חריגה להתנהלותה בשגרה והיא אינה תופסת עצמה כמי שמאופיינת בדפוסי התנהגות אלימים.

5. על פי שיחה עם המתלוננת, טרם האירוע פגשה את הנאשמת באירועים חברתיים אך לא נוצר קשר ביניהן. המתלוננת תיארה מפגש אקראי עם הנאשמת ביום האירוע וכי הנאשמת התנהגה באלימות מילולית כלפיה, כשהמשך האירוע הסלים לאלימות פיזית. לדבריה, בעקבות האירוע סבלה מחבלות ומכאבים בגופה, כאבי ראש חזקים, חרדות, קשיים רגשיים ואף פגיעה בשמה כעורכת דין ומאז מקבלת טיפול פסיכולוגי, וחוששת מפגיעה עתידית מצד הנאשמת כלפיה כשההליך המשפטי מתקיים. עוד ציינה כי בכוונתה להגיש תביעה אזרחית נגד הנאשמת בגין הנזק שגרמה לה. המתלוננת תיארה מפגש מקרי עם הנאשמת במהלך בילוי חברתי, אז לדבריה התיישבה הנאשמת לידה בכוונה ועזבה את המקום רק לאחר שהמתלוננת הזמינה משטרה.

6. כגורמי סיכון צוינו חוויות אלימות וקשיים רגשיים לא מעובדים שחוותה הנאשמת מגיל צעיר, חוסר יציבות וקשיים להשתלב במסגרות השונות בחייה, התנהגותה האימפולסיבית, הלא-מוסדת והאלימה באירוע מושא כתב האישום, חוסר הפעלת שיקול דעת או חשיבה על משמעות והשלכות מעשיה על המתלוננת ועל עתידה, ודיווחי המתלוננת על הפגיעה שחוותה כשנראה שגם בחלוף הזמן מתמודדת עם קשיים רגשיים. כגורמי סיכון לשיקום צוין היעדר עבר פלילי לנאשמת, הרושם שאינה מאופיינת בדפוסים עבריינים או אלימים מושרשים, החרטה שביטאה, ההתרשמות שההליך הפלילי מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבול, ונכונותה להשתלב בטיפול ולרכוש מיומנויות להתנהגות תקינה במצבי קונפליקט. ממכלול הנתונים העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשמת בעתיד נמוכה, וכך גם מידת חומרתה הצפויה.

7. להתרשמות שירות המבחן התערבות טיפולית תוכל לסייע לנאשמת להעמיק בנסיבות העבירה ולעבד קשיים מעברה כמו גם להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד, כשההליך המשפטי מהווה עבורה גורם

מגייס ומדברן לשיתוף פעולה עם שירות המבחן והיא הביעה מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול. בנסיבות אלה הומלץ לדחות את הדיון, כשבתקופת הדחייה תשתלב הנאשמת בטיפול.

8. **התסקיר השני** נושא תאריך 7.9.2020 פורט כי הנאשמת מעוניינת להשתלב בטיפול במסגרת תכנית המנטורינג "צעירות למען צעירות" המכשירה נערות ונשים צעירות אשר חוו מצבי קושי ומצוקה לסייע לנערות במצוקה, והומלץ לדחות את הדיון בעניינה של הנאשמת על מנת שתוכל להשתלב בתוכנית.

9. **בתסקיר השלישי** נושא תאריך 21.1.2021 פורט כי הנאשמת מסרה שנמצאת בחל"ת, מתמידה במפגשים של תוכנית המנטורינג, תופסת את התכנים שמועברים כמעשירים ומעצימים, וצינה שהיא מעוניינת לסיים את התוכנית ולשמש כמנטורית עבור נערות וצעירות במצבי סיכון. הנאשמת חזרה והדגישה שאינה מקיימת כל קשר עם המתלוננת, נמנעת מקונפליקטים, ולהערכתה מצליחה לווסת דחפיה התוקפניים ולשלט התנהגותה. לתפיסתה, העבירה חריגה להתנהלות חייה ואינה משקפת דפוס התנהגות בעייתי קבוע. ממידע שהתקבל מתוכנית המנטורינג עולה שהנאשמת השתתפה בכל המפגשים, שיתפה פעולה בהתאם לשלב ההתפתחות של הקבוצה, הייתה קשובה לחברות הקבוצה ויצרה קשרים קרובים עם משתתפות אחרות בתוכנית. ההתרשמות היא מצעירה בעלת כוחות רבים שיודעת לעמוד על שלה, בעלת רגישות לאחר, מוטיבציה, רצון, ויכולות מרשימות להמשיך בתוכנית. כמו כן שלתוכנית ולהתנסותה של הנאשמת בתפקיד מנטורית נדבר חשוב ומשמעותי בתהליך השיקום אותה עוברת. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשמת בצו מבחן למשך שנה לצורך ליווי בתהליך הטיפול בתוכנית המנטורינג, שיש בה לסייע לה בהתמודדות עם קשייה השונים ולהפחית סיכון להישנות עבירות בעתיד, לצד פיצוי לטובת המתלוננת ומאסר על תנאי.

10. שירות המבחן לא בא בהמלצה לבטל את הרשעת הנאשמת משהנאשמת לא הציגה אינדיקציה לפגיעה ממשית בתעסוקתה באם תורשע או השפעה משמעותית על חייה במידה והרשעתה תיותר על כנה.

11. **בתסקיר הרביעי** מיום 11.5.21, בהמשך לבקשתי משירות המבחן לבנות עבור הנאשמת תוכנית של"צ, ציין שירות המבחן כי צו של"צ יהיה בעל אפקט חינכי עבור הנאשמת. פורט כי חרף הבעת הסכמה והבנה מצד הנאשמת, הנאשמת לא התייצבה לראיון שנקבע לה ולא יצרה קשר. לאחר שנוצר קשר עם הנאשמת מסרה שבשל התחייבויות קודמות לעבודתה התקשתה להגיע לראיון, וביקשה הזדמנות נוספת. לאחר שניתנה הזדמנות נוספת לנאשמת לבניית תוכנית השל"צ, ביום 4.7.2021 התקבלה הודעה מטעם שירות המבחן לפיה הנאשמת נמצאה מתאימה לביצוע של"צ ונבנתה עבורה תוכנית בהיקף של 100 שעות.

העדויות והראיות לעונש

12. המתלוננת העידה בסערת רגשות ובבכי על שאירע. לדבריה, בעקבות האירוע סבלה מכאבים חזקים בקרקפת, נעדרה מעבודתה במשך 10 ימים, חשה תחושת בושה כשנאלצה לספר מדוע נעדרה וכך עד היום. עוד הדגישה שהתקיפה אירעה מול אנשים רבים וביניהם קולגות. לדבריה, נותרה צלקת בידה והיא מטופלת נפשית עד היום. תמונות החבלות הוגשו לבית המשפט (1/ת). לדבריה, היא לא אדם אלים ואינה מבינה כיצד ביצעה הנאשמת את המעשים.

טיעוני הצדדים לעונש

13. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשמת, לעובדות כתב האישום, וטענה לנזקים פיזיים (1/ת) ונפשיים שנגרמו למתלוננת בעקבות התקיפה. עוד טענה כי התרחשות התקיפה במועדון, שהוא מקום ציבורי, מעידה על החומרה היתרה שבמעשה ומלמדת שהנאשמת ללא מורא. לטענתה, אלמלא נכחו אחרים במקום התוצאה עלולה הייתה להיות חמורה יותר באופן משמעותי. בנסיבות אלה עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה. לטענת המאשימה אין מקום לבטל את ההרשעה במקרה זה משהמדובר במעשה אלימות חמור, ולא הוכחה פגיעה קונקרטית בעתיד הנאשמת.

14. עמדת המאשימה היא למיקום עונשה של הנאשמת בשליש התחתון של מתחם הענישה לו עתרה לצד פיצוי משמעותי למתלוננת, מאסר על תנאי ומספר חודשי מאסר, בשים לב לגילה הצעיר והעדרו של עבר פלילי. לטעמה של המאשימה המלצתו העונשית של שירות המבחן לצו מבחן ומאסר על תנאי מקלה מידי ואינה תואמת את חומרת העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת. עוד טענה כי אין בכך שהנאשמת משתתפת בתוכנית מנטורינג, כדי להוות תחליף לתוכנית טיפולית.

15. **ב"כ הנאשמת** עתר לביטול הרשעת הנאשמת והפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, כ-4 שנים, לכך שכל הנראה הנאשמת שתתה אלכוהול בעת האירוע, ולכך שבבסיס האירוע, שלטענתו אינו מאפיין את התנהלות הנאשמת, היה משפט המתלוננת "**את הדבקת את כל העיר במחלות**". לטענתו, הנזק שנגרם למתלוננת אינו רב בשים לב ל1/ת, וכך גם פוטנציאל הנזק, משהמדובר בשתי בחורות עדינות ודקות גו. עוד הפנה להודיית הנאשמת בעקבותיה לא נדרשה המתלוננת להעיד, ולכך שכאשר בחרה להעיד במסגרת הראיות לעונש נמנעה ההגנה מלחקור אותה בחקירה נגדית.

16. **ב"כ הנאשמת** התייחס לתסקירי שירות המבחן מהם עולה חרטת הנאשמת ושיתוף הפעולה שלה, תוך שטען שההליך שעשתה הנאשמת כה מרשים עד ששירות המבחן הגיע למסקנה שניתן היה לבטל את הרשעתה לו הייתה מציגה נזק קונקרטי כלשהו או פוטנציאל לכזה. בנוסף טען כי על פי הפסיקה קיימת מגמה של צמצום הדרישה לנזק קונקרטי לשם ביטול הרשעה. בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשמת כאמור לביטול הרשעת הנאשמת, ולחילופין לקביעת מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי. בנוסף עתר כי אמנע מהטלת עונש של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות על הנאשמת. ב"כ הנאשמת עתר להשתתף פיצוי מתון, טען להיעדר נזק למתלוננת ואף לכך שנראה שהמתלוננת תגיש תביעה אזרחית נגד הנאשמת, וכלל שכך יהיה, ניתן יהיה לשאול שם שאלות שהוא נמנע מלשאול בעת עדותה לעונש.

דברי הנאשמת

17. הנאשמת התנצלה על מעשיה ומסרה כי היא מתחרטת על כך כל יום.

שאלת ההרשעה

18. ככלל, הליך משפטי של אדם בגיר שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתיים בהרשעה והימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. ההלכה הנוגעת לביטול/ הימנעות מהרשעה ידועה ועל פיה, על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. השני, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. על ההגנה מונח הנטל לשכנע, כי

בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, (פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)) (להלן: "**הלכת כתב**"). ראו גם : ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.2.2014) פסקה 11, וע"פ 3244-14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015).

19. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) נקבע כי על פי **הלכת כתב**, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם, המוצדק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כן נקבע כי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאשם גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי. ראו גם רע"פ 5478/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019), רע"פ 619/18 **בזיזנסקי נ' מדינת ישראל** (1.3.2018) ורע"פ 2323/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.6.2017).

20. נקודת המוצא היא כאמור כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדין תגרום לנזק קונקרטי וממשי לשיקומו או לעתידו של הנאשם, ואין להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (ר': רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013)). התנאי הנוגע לנזק קונקרטי לנאשם מההרשעה שריר וקיים, ובית המשפט העליון שב וקבע כי גם מקום בו קיים פוטנציאל פגיעה תעסוקתית, אין מקום לקביעה אוטומטית של נזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה, בפרט כאשר נותר שיקול הדעת אצל הגורם המקצועי הרלוונטי (רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019)).

21. השאלה האם תיגרם פגיעה ממשית וקונקרטית לעתידו או שיקומו של הנאשם מההרשעה תלויה גם במיהות הנאשם ויתר נסיבותיו ויש לבחון את כל אלה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). בנוסף, וטרם החלטה סופית יש אף לאזן, בסוג של מקבילית כוחות, את הנזק הקונקרטי הנטען וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאשם ונסיבותיה ולבחון האם מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרת העבירה המצדיק את ביטול ההרשעה. כפי שצוין בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015) פסקה 69, ככל שמעשי העבירה חמורים יותר כך נדרשת פגיעה קונקרטית ומוחשית יותר ולהיפך.

22. אקדים מסקנה לנימוק ואבהיר כי המקרה דנן בבירור אינו עומד בתנאי הלכת כתב. על כן, דין הבקשה לביטול הרשעת הנאשמת להידחות.

23. אשר לסוג העבירה שביצעה הנאשמת ונסיבותיה, במקרה זה הנסיבות מלמדות על מידת פגיעה לא מבוטלת (גם אם אינה ברף הגבוה ביותר) בערכים המוגנים בעבירה שביצעה הנאשמת הנוגעים לשלמות גופו ביטחונו ושלמות נפשו של אדם. אמנם, באופן ממתן במידת מה, אין להתעלם מכך שהמדובר באירוע שאינו מתוכנן, מדין ודברים בין המתלוננת לנאשמת טרם התקפה ואף מאישור המתלוננת כי אמרה לנאשמת ש"**היא הדביקה את כולנו במחלות**" ממש לפני שהותקפה על ידה. בנוסף, מגילה הצעיר של הנאשמת בעת ביצוע העבירה (בת 24) ואף מטענה לפיה הייתה תחת השפעת אלכוהול.

24. לצד זאת, לחומרה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשמת תקפה את המתלוננת במקום ציבורי, שירותי

המועדון, בפרץ אלימות ממשי שכלל משיכה בשיער המתלוננת, הפלתה, ריתוקה ושריטתה. בנוסף, לחבלות הממשיות שנגרמו למתלוננת בדמות שריטה ביד, אדמומיות בפנים ובחזה, סימנים כחולים ברגליים ובכתף וסימני חבלה בגב (ת1), גם אם על פני הדברים המדובר בחבלות שהן יחסית שטחיות (מבלי להתעלם מדבריה אודות צלקת שנותרה בידה). בהקשר זה שקלתי גם את עדות המתלוננת אודות הכאב והבושה שחשה והקושי עמו התמודדה ומתמודדת עד היום בעקבות התקיפה, וכן את פוטנציאל הנזק הממשי שלצד המעשים, ואיני מקבלת את הטענה לפיה מאפייני הנאשמת והמתלוננת בהיותן נשים דקות גו, מלמד על פוטנציאל נזק נמוך.

25. ברי כי כשאלה הם פני הדברים, לשם ביטול ההרשעה היה על ההגנה להציג נזק קונקרטי ממשי לנאשמת, מוכח היטב בראיות, על מנת לנסות לשכנע כי מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לה מן ההרשעה לבין חומרת העבירה, המצדיק את ביטול ההרשעה. במקרה דנן לא הוצג נזק קונקרטי כלל, כשגם שירות המבחן בתסקירו החיוביים בעניין הנאשמת לא מצא להמליץ על ביטול הרשעתה. אשר על כן - העתירה לביטול ההרשעה נדחת.

גזירת עונשה של הנאשמת

26. **בעת קביעת מתחם העונש ההולם** נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה המפורטות לעיל, לערכים המוגנים בעבירה ולמידת הפגיעה בהם. בנוסף, בחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, הכוללת מנעד רחב של עונשים בעבירה הנדונה, בין מאסרים מותנים או כאלה לצד צו של"צ ועד עונשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ראו והשוו: 27.

· רע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.2019) שם הורשע המבקש על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה חבלנית. המבקש הכה את המתלונן בחוזקה בעורפו, הפיל אותו והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שוכב על הרצפה. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן כאבים בראשו ובצווארו, סחרחורות וסימנים אדומים על פניו והוא פונה לקבלת טיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לצד של"צ ובין מספר חודשי מאסר וגזר על המבקש חודש מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

· עפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.2014) שם מצא בית המשפט המחוזי להרשיע את המשיב, שהרשעתו בוטלה בבית משפט השלום, ואשר ביצע עבירת תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח דחף את המתלונן במורד 5 מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל הגבה, שפשוף ושטפי דם שהצריכו טיפול רפואי. עונשו של המשיב ל- 250 שעות של"צ נותר על כנו.

· ת"פ (י-ם) 51074-10-18 **מדינת ישראל נ ג דשטיין** (4.7.2021) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה חבלנית. כשהמתלונן סירב לציית לדרישתו של הנאשם היכה הנאשם פעמיים באגרופים למצחו ולאפו, גרם לחתך באזור הרקה השמאלית ולהמטומה באפו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וגזר על הנאשם 300 שעות של"צ, מאסר על תנאי וענישה נלווית.

רע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל (2.2.2015) שם הורשע המבקש בעבירה של תקיפה חבלנית. על רקע סכסוך בדרך, תקף המבקש את המתלוננת וחתנה כשזו ניסתה למנוע עזיבתו את המקום. נקבע שהעונש אשר הושת על המבקש, הכולל מאסר מותנה למשך 7 חודשים לצד קנס כספי ופיצוי, שניהם בסך 1,500 ₪, הוא עונש הולם בנסיבות המקרה.

ת"פ (שלום ת"א) 24239-08-18 מדינת ישראל נ ג דיה (13.7.2020) שם הרשעתי את הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירת תקיפה חבלנית והיזק לרכוש במזיד. הנאשם תקף את המתלוננת (איתה קיים יחסים רומנטיים באותה התקופה) בכך שדחף אותה והיא נפלה על הרצפה. המתלוננת החלה לברוח והנאשם רדף אחריה ותקף אותה בכך שנתן לה מכת אגרוף בשפתייה. למתלוננת נגרמה חבלה של ממש בדמות אדמומיות בשפה ובגבה. דחיתי את בקשת הנאשם לביטול הרשעתו, קבעתי מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר וגזרתי על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה בהסכמת הצדדים (עפ"ג (מח' ת"א) 58115-09-20 גואדיה נ' מדינת ישראל (19.11.2020)).

28. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, מתחם הענישה במקרה זה יקבע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ קצר יחסית ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית ובכללה פיצוי למתלוננת.

29. **אשר לקביעת עונשה של הנאשמת בגדרי מתחם הענישה**, אין ספק בעיני כי נכון למקמה בתחתיתו, בשים לב למאפייניה, לחלופי הזמן, לתסקירים החיוביים שהתקבלו בעניינה, לדרך הטובה אותה עשתה עד עתה בהשתלבותה בתוכנית המנטורינג והתמדתה בה. זאת לשם חיזוק כוחותיה להמשך, ובשים לב להתרשמות ממנה כמי שהיא בעלת יכולות מרשימות וכוחות רבים, היודעת לעמוד על שלה, בעלת רגישות לאחר, ובעלת מוטיבציה להמשיך בתוכנית, כשנראה שלתוכנית תפקיד חשוב בשיקום אותו היא עוברת.

30. יש לזכור שהנאשמת הודתה, נטלה אחריות לביצוע העבירה והביעה צער, חרטה ובושה על המעשים, ואף חסכה את הצורך בעדות המתלוננת (הגם שהמתלוננת בחרה להעיד לעונש), וכך גם את חקירתה הנגדית. הנאשמת נעדרת עבר פלילי או תיקים פתוחים, והתמודדה עם קשיים ומורכבות בילדותה כמפורט בתסקירים. שירות המבחן התרשם ממידת מסוכנות נמוכה במצבה, מכך שאינה מאופיינת בדפוסים עבריינים והיא בעלת שאיפות נורמטיביות לעתידה. גם אני, כמו שירות המבחן, סבורה שעונש במסגרת צו של"צ יהיה בעל אפקט חינוכי עבור הנאשמת. לצד צו השל"צ יוטל גם צו מבחן, במהלכו ילווה אותה שירות המבחן בתהליך הטיפול בתוכנית המנטורינג כגורם פיקוחי. הנאשמת הביעה הסכמתה להשתתף צו מבחן ולביצוע של"צ. בנוסף, יגזר על הנאשמת מאסר על תנאי מציב גבול ברור ומרתיע, וכן פיצוי למתלוננת.

31. אשר על כן, ותוך תקווה שהנאשמת תמשיך בדרך הטובה בה החלה, אני גוזרת עליה את העונשים הבאים:

א. הנאשמת תבצע 150 שעות של"צ בהתאם לתוכנית השל"צ שנבנתה עבורה על ידי שירות המבחן, במסגרת מרכז קהילתי "מגיד" בתל אביב בתפקיד תחזוקה וסיוע לצוות. הנאשמת

מוזהרת כי אם תפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעונשה מחדש.

ב.מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪. פרטי המתלוננת ימסרו למזכירות באמצעות המאשימה. הפיצוי ישולם ב- 3 תשלומים שווים ורציפים כשהראשון בהם ביום 20.08.2021.

ד.מוצא בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים, לאחר שהנאשמת מסרה הסכמתה והתחייבה לשתף פעולה עם שירות המבחן. מובהר לנאשמת כי עליה למלא אחר הוראות שירות המבחן וככל שלא תעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליה ענישה נוספת, וכן גם אם תבצע עבירה נוספת בתקופת המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, במעמד הצדדים.